

ἜΤΟΣ Γ'.

ἘΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΡΟΥΦΙΚΗ

Ἀριθ. 126

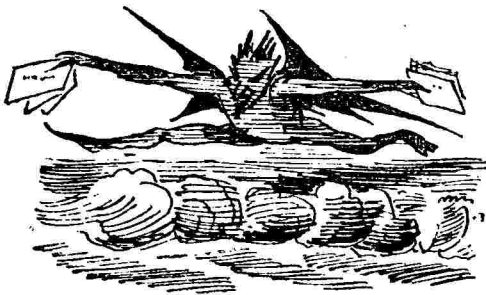
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ἑτησίας συνδρομῆς προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 12 Ἰουλίου 1881.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Αἱ δὴθεν ἀποκλύψεις τῆς *Κυριακῆς Βίβλου*, ἐφ' ὧν ταμπουρίζει πρό τινων ἡμερῶν ἡ Ὄρα, εἶνε γελοῖαι, ὡς ὅλα τὰ θέματα τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τὰ ὁποῖα τόσον πικρὰ-ριωδῶς ἐζήτησεν ἀπὸ τριῶν ἡδὴ μηνῶν νὰ ἐκμεταλλευθῇ. Ἄν ὁ ἐγωῖσμός δὲν ἐτύφλωττειναι, ἤθελον οὗτοι ἐνοήσαι, ὅτι ἡ κοινωνία ἀπὸ κειροῦ ἤδη γνώρισε τὴν ἀγυρταίν των. Πλεῖστα ὅσα κείμενα πασίγνωστα ἀποδεικνύουσιν, ὅτι τὸ ἐξωτερικὸν ζήτημα ἀναποδράστως ἔληξεν ὅπου εὑρίσκεται σήμερον διὰ σειρᾶς σφαλμάτων, ὧν τὸ κυριώτατον μέρος ἔχει ἡ σημερινὴ ἀντιπολίτευσις. Ταῦτα πλεισταίς ἐξετέθησαν, οὐδεὶς περὶ τούτων ἀμφιβάλλει, τίνα λοιπὸν πιστεύουσιν, ὅτι ἐξαπκτᾶ ἡ συμμορία διὰ τῶν ἐν τῇ Ὄρα γυμνασμάτων;

Θὰ ἐπροτιμῶμεν τῶν καθ' ἑκάστην πολιτικῶν ἀρθρῶν

τῆς Ὄρας ἐν μόνον αὐτῆς πρὸς γυμναστούμενον μετ' ἕτης δυνάμει πείσματος τὸ θέμα κατὰ τῆς Ἀστυνομίας διὰ τὴν ἀδικφορίαν τῆς πρὸς τὴν συσσώρευσιν τόσων ἐμπρηστικῶν καὶ ἐκρηκτικῶν ὑλῶν εἰς τὰ κεντρικώτερα καταστήματα ἐμπόρων τινῶν μετὰ πρωτοφανοῦς ἀσυνειδησίας. Ἄς εἶνε βεβαίαι, ὅτι πολὺ μεγαλητέραν ὑπηρεσίαν θὰ παρέχη συμμεριζομένη τὸν ἀγῶνα πρὸς περιστολὴν τῶν τοιούτων, ἀντὶ νὰ σιωπᾷ ἢ ἐν παρόδῳ διὰ δύο λέξεων ν' ἀνκφέρῃ αὐτά. Καὶ ἂς ᾔη ἀκόμη βεβαίαι, ὅτι πολὺ περισσώτερον θὰ ὑποχρεῶν τὴν πόλιν, ἐν ἣ ἐκδίδεται, συντελοῦσα εἰς τὸ νὰ προλάβῃ νῦν πάντα κίνδυνον θανατώσεως τῶν κατοίκων τῆς, πρὸς προσπαθοῦσα διὰ τῶν ἀρθρῶν τῆς νὰ κατστήσῃ πιστευτόν, ὅτι, ἂν ἦτο κυτὴ εἰς τὰ πράγματα, ΘΑ ἔστειλε τοὺς συμπολίτας τῆς εἰς βέβχιον θάνατον, καὶ τοῦτο ΘΑ ἦτο ὑψηλῆς φιλοπατρίας πολιτικῆ, ἐν δοξασθῇ εἰς αἰῶνας τὸ φιλοπόλεμον ἦθος τοῦ ἀρχισκκπίνου τῆς!

Διὰ νὰ μὴ φέρωμεν βαρέως καὶ τὴν τελευταίαν τῶν φίλων μας Τούρκων πονηρὰν δικηγῶν πρὸς πνεύσιν ταπεινώσιν μας ἀπέναντι τοῦ ἐπιτευχθέντος ἀποτελέσματος τῆς παρχωρήσεως τῇ Ἑλλάδι νέων χωρῶν, διὰ νὰ μὴ αἰσθηνθῶμεν πικρὰ τὴν ζητηθεῖσαν πάλιν ἀναβολὴν 15 ἡμερῶν διὰ τὴν πκράδοσιν τοῦ δευτέρου τμήματος, λόγῳ ὅτι ὁ μωχμεθνισμὸς συμπίπτει τὰς ἡμέρας αὐτὰς νὰ ἔχη τὸ *ραμαζάνιον* του, εἰς μόνος τρόπος ὑπάρχει: νὰ βαπτισθῶμεν ἐπὶ τέλους καὶ Τούρκοι, χάριν τοῦ πολυκρότου αὐτοῦ ζητηματός μας, καὶ νὰ τελέσωμεν καὶ ἡμεῖς μετὰ τῶν γειτόνων μας συγχρόνως τὸ *ραμαζάνιον*. Σώζεται οὕτω καὶ ἡ ἐθνικὴ μας αξιοπρέπεια, χωρὶς ν' ἀποδειχθῇ, ὅτι καὶ εἰς τοῦτο ἐνεδώσαμεν.

Ἡ χθεσινή Ὄρα περιέχει αὐτολεξί τὴν πολύτιμον ὁμολογίαν, ὅτι ἡ Πύλη περιώριζε τὴν μέχρι πολέμου ἀντίστασιν τῆς ὄσφ ἀφορᾷ τὰ πρὸ αὐτῆς ὑποδεικνυόμενα ἐπίκαιρα ἐν Ἡπειρῷ σημεῖα, καὶ ὅτι πιθανῶς δὲν θὰ ἦτον ἀμετάπειστος νὰ μᾶς παρεχώρησεν ὅσα μᾶς παρεχώρησεν ἀντὶ τῶν χρημάτων, ἅτινα ἐδωκνήσαμεν εἰς ἀνωφελεῖς παρεσκευάς. Μήπως δὲν ἠγόρασεν ὁ ἑλληνισμὸς διὰ δυνείων χρημάτων τὸ ἔδωκος τοῦτο τῶν κλασικῶν Ἀθηῶν; Κρίμα, ὅτι τὸ ἐκατκλάβετε τόσον ἀργά, Κύριε Τρικούπη. Ἡθέλατε ἀπκλλάξει: τὸ ἔθνος καὶ ἀπὸ τῶν κατκατροπῶν τῆς ἐπιστρατείας καὶ ἀπὸ τοῦ γελοίου.

Ἐκ τῆς Ἐφημερίδος μνηθάνομεν, ὅτι ὁ κ. Φραντζῆς, ὁ ταχυδρακτυλοργός, καὶ ὁ κ. Μοσχάκης, ὁ θεολόγος, ἐξισώθησαν ὡς πρὸς τὰ αἰσθητικὰ τῆς φιλοκνηρωπίης. Ἡ Ἐφημερίς κέκτηται τὸ μοναδικὸν μυστήριον τοῦ περιστάνειν τὰ φυσικώτατα τῶν πραγμάτων ὡς θύματα καὶ τάνάπκλιντα θύματα ὡς λίαν φυσικά, καὶ ὅλα τὰ καττορθόει διὰ τῆς ἐπιτυχῆς ἐκλογῆς τῶν ἐκκάστοτε ἠρώων τῆς.

Ἐάν τὸ ἀναμμα τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτὸς ἐν Φαλήρῳ ἐκτελήται ἀτάκτως, τὸ σβύσιμον ὅμως γίνεται τακτικώτατα, ἀκριβῶς καθ' ἃς ὥρας ἔδει νὰ φέγγῃ, καὶ μάλιστα μετὰ προηγουμένην προειδοποίησιν· ἐξ οὗ φαίνεται, ὅτι ἐγνώσθησαν κατὰ βᾶθος αἱ αἰτίαι τῆς ἀποτυχίας του καὶ, ὅπως εἰς ὅλα μὲς, ἀκριβῶς διὰ τοῦτο δὲν ἐπιζητεῖται ἡ θεραπεία. Ἡ εὐφυΐα πολλῶν νέων Ἑλλήνων εἰς τοῦτο συνίσταται, νὰ γυμνάζηται εἰς ρητορικωτάτην ἀνάπτυξιν τῶν ἀφορμῶν τῆς δυσπραγίας, χωρὶς νὰ συντελῆς ποσῶς εἰς ἐλάττωσιν αὐτῆς.

Μία τῶν πληγῶν τῆς Ἑλληνικῆς οἰκειότητος διὰ τοὺς ἔχοντας καλαισθητικὰ νεῦρα, εἶναι ἡ χειραψία. Ὁ βωμὸς πιστεύει, ὅτι σὰς ὑποχρῶνει προτείνων τὴν χεῖρά του. Τὸ πρᾶγμα καθίσταται δεινότερον κατὰ τὴν ὥραν τῆς τῆς τοῦ ἔτους, ἧς ἡ θερμοκρασία κυβάνει τὴν διαφόρησιν αὐτῆς. Οἱ λογιώτατοι θὰ μᾶς εἴπωσιν, ὅτι ἡ χειραψία εἶναι συνήθεια ἑλληνοπρεπῆς, ὡς γίνεται δῆλον ἐκ τῶν ἀνγκλύφων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς οἱ λογιώτατοι

παρερμηνεύουσι τὴν κλασικὴν ἀρχαιότητα, ἣν οὐδέποτε ἐννόησαν. Ἄς παρερμηνεύουσι τὴν κομψότητα, τὴν τελειότητα, τὴν ἀπαρχμειλλον χάριν τῶν χειρῶν ἐκείνων. Ὅταν μετὰ πολλὰς γενεὰς καλαισθητικῆς ἐργασίας βελτιώσων καὶ αὐτοὶ τὰς χεῖράς των, τότε μόνον ἂς προτείνωσιν αὐτὰς, μέχρι τῆς ἐποχῆς δὲ ἐκείνης ἂς τὰς παρυσιαζοῦν τὸ πολὺ ὅταν εἶναι γαντωμένα.

Ἀφοῦ ἡ σημερινὴ ὑψώθη ἐν Ἄρτα χωρὶς τῶν συνήθων κανονολισμῶν, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι μένει ἐπὶ τοῦ πρῶτοντος ἐκεῖ ἀκατόριστος ἡ ἑλληνικὴ ἰδέα, ἣν ἀντιπροσωπεύει.

Ὡς ἠκούσαμεν ὁ κ. Κουμουνοῦρος μετὰ πολλῆς δυσκολίας ἐμπόδισε τὸν ὑπουργὸν τῶν Νευτικῶν νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν «Δουλίωνα» διότι ἦτο βέβαιος ὅτι ἤθελε προβῆ εἰς παραγγεῖλιν τοῦλάχιστον ἡμισείας δωδεκάδος Δουλιῶν.

Καὶ πάλιν μεταφέρομεν αὐτολεξί μικρὸν μέρος ἐκ τῆς μεταφράσεως τοῦ Μόλου Τουλλίου Κικέρωνος ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Γ. Παπαδημητρίου φιλοτεχνηθείσης.

«Νομίζεις ἄρα γε ὅτι δύναται νὰ συμβῆ πῶποτε, ἵνα ἐλλείπωσιν ἐμοὶ ῥήματα, οὐ μόνον ἐκεῖνα ἰδικὰ σας, τὰ ῥητορικά, ἀλλὰ καὶ ταῦτα τὰ ἐμὰ μύτικα; ἐλλείπουσιν ὅμως διὰ τῆς τῆς αἰτίας, διότι μεγάλως (μεριμνῶ), τί περὶ ἐπαρχιῶν ἀποφασίζετε.»

Ἐκ τοῦ προγράμματος τοῦ θεάτρου Πειραιῶς:
«ὑπὸ γυμνάσια: Τὸ ἑθνικὸν δράμα (;) «Ἡ ἀποπομπὴ τῶν Τούρκων ἀπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους».

Ἐκ τοῦ Σωκράτους.

«Ὁδὸν μου προηλίστηρον καταρκίναται ἡ δύναμις τῶν πῶν ἢ ἐν τῇ ἰσχύϊ».

